

Skien, 25. januar 2008: Vedtak i sak 50-2007.

Klager: NN

Innklaget: KredittGjenvinning AS, Postboks 6660 St. Olavs plass, 0129 Oslo

Saken gjelder: Om klager har fremmet innsigelse han burde fått vurdert før inkasso ble iverksatt og om det er i strid med god inkassoskikk å angi høyere rentesats enn loven hjemler.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravene gjelder faktura for kredittkortgjeld. Faktura skal være sendt 30.11.06 med forfall 20.12.06. Dette varsel var merket faktura, men i teksten het det blant annet "Dersom innbetalingen ikke er registrert hos oss innen 20.12.06 vil kortet forbli sperret og utestående minstebeløp inkl. renter og omkostninger oversendes til inkasso..." Inkassovarsel ble sendt av fordringshaver på e-post til klager den 04.01.07 med forfall 20.01.07. Purregebyr var tillagt kravet med kr 55. I inkassovarselet ble hele gjelden sagt opp grunnet vesentlig mislighold av to tidligere forfalte terminer. Inkassovarsel med forfallsdato 20.01.07 skal også være sendt pr post. Betalingsoppfordring skal deretter ha blitt sendt 31.01.07. Hovedkravet utgjorde kr 24111,60. Utenrettslige omkostninger var tillagt med kr 2100. Kravet skal nå være betalt.

2. Saksforholdet

Kravene gjelder to misligholdte terminfakturaer på kredittgjeld til XX Bank. Inkassovarsel skal ha blitt sendt på klagers oppgitte e-postadresse den 06.12.06, med forfall 20.12.06. Inkassovarsel nummer to ble sendt på e-post 04.01.07 med forfall 20.01.07. I det siste inkassovarselet ble det vist til avtalevilkårene og varslene om at hele utestående saldo var forfalt til betaling. Begge varslene skal ha blitt sendt til den e-postadresse og i post til en fakturaadresse som var opplyst av kunden, og skal ikke ha kommet i retur.

I brev av 11.01.07 tilskriver klager fordringshaver og informerer om ny adresse. Klager skal ha opplyst at han ønsket posten sendt til den nye adressen som han skal ha bodd på siden 2003.

18.01.07 skal fordringshaver ha mottatt en legeerklæring datert 21.12.06 fra YY Universitetssykehus. Legeerklæringen skal ikke ha vært fulgt av noe følgeskriv. I denne het det:

"Det attesteres at pasienten har vært tvangsinnlagt Avd for akuttpsykiatri, YY universitetssykehus, under § 3.1, 1. ledd i Psykisk helsevernlov fra 29.09.06 til 14.11.06, deretter frivillig innlagt samme sted til 19.12.06.

I perioder hvor pasienten var underlagt tvangsbehandling var han psykotisk, var ikke til fare for seg selv eller andre, imidlertid totalt uten ansvarfølelse i forhold til økonomiske disposisjoner. Juridisk kan pasienten da ikke vurderes som strafferettslig ansvarlig mens han er psykotisk. Økonomiske disposisjoner som er gjort i psykotisk tilstand beregnes vanligvis tilsvarende" Erklæringen er undertegnet seksjonsoverlege vad avdeling for akuttpsykiatri.

Grunnet manglende betaling skal saken ha blitt overført til inkasso og innklagede fremsendte betalingsoppfordring på vegne av fordringshaver 31.01.07. Inkassosalær var lagt til kravet med kr 2100. I betalingsoppfordringen het det "...salærene vil bli tillagt 21,90% rente, regnet fra 30 dager fra dato til kravet er betalt i sin helhet. Dette i henhold til Lov om renter § 2".

Klagers ektefelle kontaktet innklagede den 01.02.07, og skal ha opplyst at skyldner var syk og at hans lege hadde innsigelser i saken. Fullmakt fra skyldner, som ga ektefellen innsyn i saken, ble sendt 02.02.07.

Klagers ektefelle skal på nytt ha kontaktet innklagede og vist til at det var fremmet innsigelse til kravet, i det hun 17.01.07 skal ha sendt legeerklæringen til fordringshaver, samt at hun skal ha vært i kontakt med

fordringshaver på telefon gjentatte ganger. Inkassosaken ble stoppet mens innklagede forela klagers innsigelser for fordringshaver. Fordringshaver avviste at legeerklæringen var å anse som en innsigelse og avkreftet at skyldnerens ektefelle hadde ringt dem. Girobrev ble deretter sendt 22.02.07. Klager ble i dette brevet oppfordret til å dokumentere ved kontoutskrift hva det overførte beløpet fra fordringshaver var benyttet til. Innklagede opplyste at om de ikke mottok slik dokumentasjon ville kravet stå. Det ble samtidig opplyst at salæret ville doble seg straks etter giroens forfall 10.03.07.

Klager/klagers ektefelle skal ha fremlagt kontoutskrift som viste at fordringshaver hadde overført kr 23000 til klagers konto 23.10.06 og at kr 25000 var overført klagers konto i annet kortselskap den 25.10.06. I girobrev fra innklagede, datert 05.03.07 het det: "Med dette (at beløpet var benyttet til å betale annen kortgjeld) som bakgrunn aksepteres ikke Deres innsigelse vedrørende legeerklæring, hvor De påberoper Dem å ikke ha strafferettslig ansvar for dette beløpet". Det ble samtidig varslet om at "I motsatt fall (manglende betaling ved forfall) oversendes saken til forliksrådet med de merkostnader dette påfører saken".

Klager/klagers ektefelle skal på ny ha kontaktet innklagede pr. telefon og bestridt kravet på inkassoomkostninger grunnet manglende tilbakemelding fra fordringshaver. Innklagede kontaktet fordringshaver, som avviste at legeerklæringen var å anse som en innsigelse, da den kun ble ansett som et infobrev der det ikke finnes noe å svare på. Dette ble meddelt klager i girobrev av 07.03.07.

I brev av 09.03.07 fra klager til innklagede mente klager at det ved inndrivning av kravet forelå brudd på god inkassoskikk ved at det ble iverksatt inkasso over et krav det forelå en ubesvart innsigelse i. Klager krevde derfor inkassoomkostningene tilbakebetalt.

I svarbrev til klager informerte innklagede om at innbetaling ikke var mottatt, samt at de ba om kopi av følgebrev til fremlagte legeerklæring. Det het videre: "For at vi skal kunne ta stilling til en eventuell innsigelse, må vi ha dokumentasjon på hva innsigelsen går ut på. Vi ber Dem nok en gang sende oss dokumentasjon snarest. Da først kan vi konfrontere vår oppdragsgiver med uteblitt tilbakemelding, da de hevder at det ikke foreligger noen slik henvendelse utenom legeerklæringen som de har oppfattet som en informasjon."

I brev av 14.03.07 til innklagede ble det informert om at kravet ble betalt til forfall, 10.03.07, samt informert om at innsigelsen forelå i form av legeerklæringen. Det vises til at saksbehandler hos innklagede selv har behandlet denne som en innsigelse i brev av 05.03.07 der klager fikk avslag på innsigelsen

I girobrev av 19.03.07 ble restkravet, som besto av renter, opprettholdt idet det ble vist til at innsigelsen ble avvist som ikke relevant for saken.

Klager fremmet klage til Inkassoklagenemnda i brev 03.04.07. Klager bestred kravet på inkassoomkostninger med den begrunnelse at det var fremmet innsigelse til kravet før saken ble sendt til inkasso.

Saken ble oversendt innklagede i brev av 08.05.07. I selskapets tilsvarende svar til Inkassoklagenemnda 21.05.07 avviste innklagede at legeerklæringen var å anse som en innsigelse og mente kravet var berettiget.

3. Partene anfører

Klager anfører at det ble fremmet innsigelse mot kravet i form av at det ble innsendt legeerklæring som bekreftet at klager hadde vært syk, og at sykdommen medførte at han var totalt uten ansvarsfølelse i forhold til økonomiske disposisjoner. Legeerklæringen var fremlagt før saken ble sendt til inkasso uten at fordringshaver hadde besvart innsigelsen. Innsigelsen ble gjentatt flere ganger overfor innklagede som likevel fortsatte inkassosaken.

Innklagede anfører at kravet mot klager er rettmessig. Det anføres at den fremlagte legeerklæringen ble sett på som ren informasjon om at klager hadde vært syk, men at han på tidspunktet for inndrivelsen var blitt frisk. Legeerklæringen hadde heller ikke noen form for følgebrev og ble derfor ikke sett på som en innsigelse, verken av fordringshaver eller innklagede. Det anføres videre at legeerklæringen først ble fremlagt noen dager før utløpet av betalingsfristen i inkassovarsel to til tross for at den var utstedt 21.12.06.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

I utgangspunktet plikter skyldneren med hjemmel i inkassoloven § 17 første ledd å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelser som det var "rimelig grunn" til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk. Nemnda skal således ikke ta stilling til ansvaret for det underliggende kravet, men må vurdere om skyldneren har innsigelser som det er rimelig grunn til å få vurdert, jf. Inkassoloven § 17 andre ledd. I så fall er saken en såkalt "tvistesak". Kravet må da drives inn rettslig.

Inkassoklagenemnda har i sin praksis bygget på uttalelser i forarbeidene og rettspraksis som innebærer at terskelen for om en skyldner har rimelig grunn til å få sine innsigelser vurdert, er relativ lav.

Slik Inkassoklagenemnda ser det, har klager fremmet innsigelse mot rettmessigheten av hovedkravet. Klager har anført at kravet ble pådratt i en periode da klager i følge fremlagt legeerklæring var "totalt uten ansvarsfølelse i forhold til økonomiske disposisjoner". Verken fordringshaver eller innklagede har kommentert klagers anførsel. Begrunnelse for dette er at de anså den som ren informasjon i det den ikke var fulgt av et følgebrev. Etter Inkassoklagenemndas syn må legeerklæringen ses i sammenheng med klagers muntlige og skriftlige henvendelser til innklagede/fordringshaver, og med en slik betraktningssmåte kan det ikke være tvilsomt at innsendelsen av legeerklæringen også objektivt sett fremstår som en innsigelse mot kravet. At også innklagede har forstått legeerklæringen slik synes å fremgå av girobrev 05.03.07, der det heter "...Med dette som bakgrunn aksepteres ikke Deres innsigelse vedrørende legeerklæring, hvor De påberoper Dem å ikke ha strafferettslig ansvar for dette beløpet". Hvorvidt konsekvensen av sykdommen er at klager ikke kan stilles til ansvar for sine disposisjoner, ligger ikke til nemnda å ta stilling til, men nemnda finner det vanskelig å se bort fra klagers innsigelse. Erklæringen sier klart at klager var psykotisk på det tidspunktet kravet oppsto og terskelen bør ikke være høy for å få prøvet innsigelser. Nemnda er etter en helhetsvurdering kommet til at klager burde fått prøvet sin innsigelse rettslig før inkasso ble satt i verk, og innklagede har ved å fortsette saken som en inkassosak, opptrådt i strid med god inkassoskikk, jf. inkassoloven § 17 andre ledd.

Inkassoklagenemnda har av eget tiltak funnet å burde vurdere om innklagede har opptrådt i strid med god inkassoskikk ved å oppgi å ha hjemmel i forsinkelsesrenteloven for en langt høyere rentesats enn det loven gir adgang til. Etter inkassoloven § 17 fjerde ledd er det ikke grunnlag for inkassokostnader hvis fordringshaver eller inkassator har overtrådt reglene i §§ 9 til 11, jf § 12. Etter inkassoloven § 10 bokstav d) skal betalingsoppfordringen oppgi hvilken sats for forsinkelsesrente som er benyttet, og dato det beregnes forsinkelsesrente fra. I innklagedes betalingsoppfordring het det at "salærene vil bli tillagt 21,90% rente, regnet fra 30 dager fra dato til kravet blir betalt". Lov om Renter § 2 oppgis som hjemmel for kravet. Hjemmel for å kreve forsinkelsesrente på inkassokostnadene følger av lov om renter ved forsinket betaling m.m § 2, og størrelsen på hva som kan kreves i forsinkelsesrente følger av lovens § 3. Rentesatsen fastsettes hvert halvår av departementet, og rentesatsen har den siste tiden vært regulert oppover, men har til nå ikke vært i nærheten av 21,90 %. Nemnda legger etter dette til grunn at forsinkelsesrenten var oppgitt feil, og at varselet etter dette ikke var i samsvar med lovens krav. Innklagede har senere dokumentert med fremleggelse av rentespesifikasjon at den faktiske renteberegningen har fulgt lovens rente, men nemnda legger lovens ordlyd til grunn om at skyldnerens erstatningsplikt for inkassoomkostningene bortfaller dersom reglene i inkassoloven § 10 ikke er overholdt. Dersom nytt varsel skal reparere virkningen av et mangelfullt varsel, må saksgangen også reverseres. Kravet på salær må "opptjenes" på nytt med nye fristutspring. Innklagede har således heller ikke av denne grunn rett til å kreve at klageren skal betale inkassoomkostningene.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak

Klager gis medhold. Klager har krav på å få tilbakebetalt allerede innbetalte inkassoomkostninger.

Rune Jensen
Leder inkassoklagenemnda